

**בבית משפט השלום
בתל-אביב - יפו**

ת.פתיחה: 29/11/05 סדר דין: רגיל
מספר תיק חדש: תא 60168-11/05

התובעים:

1. תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ
2. אריה רייכמן ת.ז. 3427234

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כספי ו/או רם כספי ו/או אסף כספי ו/או גיא כספי ו/או נבות תל-צור ו/או ארנה קדר ו/או גד טיכו ו/או עמי גלעד ו/או מנחם פדר ו/או יוסי עבאדי ו/או יצחק נעימי ו/או שלהבת טיקוצקי ו/או גבע חביב ו/או יורם בר ו/או יאיר כספי ו/או דורון טאובמן ו/או מיכל הקר ו/או רווית צמח ו/או ריקי כספי ו/או שחר מילצין ו/או עמית לייזרוב ו/או לירון בן-צור ו/או מיכל סלע ו/או צבי קניגסבוך ו/או שי אבניאלי ו/או ירון קוכמן ו/או עדי אגוזי,
מרחוב יעבץ 33, תל-אביב 65258; טל': 03-7961000; פקס: 03-7961001;

- נ ג ד -

הנתבע:

זיו מטלון ת.ז. 055732119
מושב באר טוביה 83815
באמצעות בא כוחו עו"ד ירון סהר
סהר, סטוביצקי ושות', עורכי-דין
מרחוב מרמורק 4, תל-אביב 64254; טל': 03-6858181; פקס: 03-6858186

כתב - תביעה

מהות התביעה: כספית, צו עשה.

סכום התביעה: 1,000,000 (לצרכי אגרה) ₪.

א. פתח דבר

1. עניינה של התביעה הנדונה הוא בלשון הרע והוצאת זיבה תמורות כלפי התובע מסי 2, מר אריה רייכמן ("רייכמן"), וכפועל יוצא מכך, אף מוטל דופי בתובעת 1, תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ ("תנובה") אשר רייכמן משמש כמנכ"ל (להלן יחד: "התובעים"). זאת, במסגרת פרסומים בעיתונות הכתובה, הכוללים מצגים מטעים, לרבות ציון עובדות מופרכות וחוטאות לאמת, הצגת דברים בדרך שאינה מתארת את המצב לאשורו ותוך הסקת מסקנות משוללות יסוד.
2. בפתח הדברים יבקשו התובעים להבהיר כי הם אינם מבקשים לעשות לבייתם מתביעה זו, וכל סכום שיתקבל בידם, ייתרם על ידם לגוף אשר ייבחר על ידי הנהלת תנובה.
3. מכתב התפטרות, לכאורה, שנכתב על ידי הנתבע, מר זיו מטלון ("הנתבע"), במסגרתו הושמץ רייכמן (ובמשתמע גם תנובה) באופן בוטה, חריף וחסר אחריות, נמסר על ידי הנתבע לכלי התקשורת מתוך כוונה ברורה שדברי הבלע הכלולים בו יפורסמו. חלקים נרחבים ממכתב

ההתפתרות האמור ("המכתב") אכן פורסמו בימים 13.11.05 ו-14.11.05 ("הפרסום" או "הפרסומים") בעיתונות הכתובה. הופעת הפרסום בכלי התקשורת גרמה לכך שאותן אמירות משוללות יסוד זכו לתפוצה נרחבת ולהד תקשורתי משמעותי, וכתוצאה מכך להעצמת הפגיעה בתובעים.

העתקי כתבה מעיתון "גלובס" מיום 13.11.05, כתבה מעיתון "הארץ – The Marker" מיום 14.11.05, כתבה מעיתון "ידיעות אחרונות" מיום 14.11.05 וכתבה מעיתון "המודיע" מיום 14.11.05 מצ"ב לכתב תביעה זה ומסומנים **נספח א' 1 - 4**.

4. למקרא הפרסומים, קשה להימנע מקבלת הרושם, כי נאמנותו ומסירותו של רייכמן אינן נתונות, **כביכול**, לתנובה, אלא לטובתו האישית, כי רייכמן מעל, **כביכול**, בנורמות המקצועיות המחייבות מנכ"ל של חברת המזון המובילה בישראל, עליהן הוא אמון – דבר המשולל כל יסוד. **מצגים מטעים** אלה מהווים פגיעה קשה וחמורה במוניטין המקצועי ובשם הטוב של רייכמן, כזו העלולה להסב לו נזק **כבד ביותר**, בין היתר, בכל הנוגע למעמדו ולאמינותו, וכן לגרום לנזק **כבד לתדמיתה של תנובה**.

5. חומרתם של מצגים אלה אף זוכה למשנה תוקף לנוכח בולטות הפרסום – כעולה מהיקף הפרסומים, אשר בחלק מן העיתונים מתפרשים על פני כעמוד שלם, ומופיעים תחת כותרות וכותרות משנה מוגדלות ומודגשות, הכוללות השתלחויות אישיות ומשולחות דסן.

6. פגיעת מצגים אלה בתובעים מתעצמת על אחת כמה וכמה לנוכח תנוצתם רחבת ההיקף של הפרסומים, אשר הופיעו בכל כלי התקשורת הכתובה המשמעותיים בישראל.

7. למקרא הפרסומים, מצטיירת מסכת עובדתית טועה ומטעה, שאינה מציגה דברים כהווייתם, אינה מתארת את המצב לאשורו, וכוללת לשון הרע והוצאת דיבה לשמן.

8. המדובר במהלך מתוכנן היטב שיזם הנתבע, שנעשה על רקע הפרטת תנובה לה מתנגד הנתבע. הנתבע מנסה לשוות נופך אישי למהלך הנבזי בו נקט, הכולל העללת עלילות שווא וטוויית מסכת עובדות שקריות כנגד רייכמן, אשר נועדו לקדם את האינטרסים האישיים-כלכליים של הנתבע, וכל זאת על מנת לטרפד את מהלך ההפרטה בכל מחיר.

ב. הצדדים בתובענה זו

9. תנובה הינה אגודה שיתופית העוסקת, בין היתר, בייצור ושיווק של תוצרות חקלאית טרייה, לרבות חלב, בשר, פטס, הודו, דגים וביצים – של הקיבוצים, המושבים, והמושבים השיתופיים החברים בה ושל חברות נוספות הקשורות לתנובה. כמו כן תנובה משמשת כסוכנת וכמפיצה בלעדית בישראל של מספר יצרנים בתחום מוצרי המזון.

10. מר אריה רייכמן הינו מנהלה הכללי של תנובה.

11. הנתבע הינו אזרח ישראלי, אשר שימש עד לאחרונה כסמנכ"ל מועצת החלב. הנתבע הינו יצרן חלב המתגורר במושב באר-טוביה ומתיימר להוביל את המאבק כנגד הפרטת תנובה, מהלך אותו יזם רייכמן.

ג. העובדות לאשורן

12. כפי שיפורט להלן, לא זו בלבד שהמצגים הכלולים בפרסומים מהווים לשון הרע והוצאת דיבה, אלא שהם אף חוטאים לאמת, מטעים ומשוללי יסוד, והובאו בדרך אשר יש בה כדי לגרום פגיעה חמורה, ודומה כי אף מכוונת, למוניטין המקצועי ולשם הטוב של התובעים.

למען שלמות התמונה, יובא להלן ניירות העובדות לאשורן, בכל הנוגע למצגים המופרכים הכלולים בפרסומים:

13. ביום א', ה-13.11.05, התפטר הנתבע מתפקידו כסמנכ"ל מועצת החלב, באומרו כי רק באמצעות צעד זה יוכל לנהל את המאבק להדחת רייכמן. הנה כי כן, הנתבע כלל אינו מתיימר להסתיר את כוונתו המוצהרת – **הדחת רייכמן ממשרתו כמנכ"ל תנובה**. ניכר, כי במאבקו זה לא בחל הנתבע באמצעים כלשהם, וביניהם פרסום ידיעות כוזבות שכל מטרתם להשפיל, לבזות ולהמאיס את רייכמן על חברי הנהלת תנובה.

14. במכתב ההתפטרות שכתב הנתבע, הועלו האשמות מחוסרות בסיס ומשולחות רסן כנגד רייכמן והתנהלותו. כאמור, כלי התקשורת פרסמו חלקים נרחבים מן המכתב שנמסר על ידי התובע תחת כותרות מאירות עיניים. בין היתר, פרסם כי **"רייכמן סידר לעצמו סיוות הצלה של חמש שנות משכורת נוספות"** על אף שהדבר משולל יסוד לחלוטין. הנתבע לא חדל בזאת ומכנה את רייכמן, אחד מהמנהלים המוערכים ביותר במשק הישראלי, **"מפגע ניהולי"** ומנכ"ל **"...השולט ללא מיצרים"**.

15. בהקשר לכוונתו של רייכמן להוביל את תנובה למהלך ההפרטה פרסם על ידי הנתבע כי:

"בספינה הזו נוהג אומנם קברניט עטור זכויות וניסיון, אך קברניט נרגן, המשיט את כולנו לעבר פי-פחת..."

ובהמשך מוסיף הנתבע כי **"בתאגיד המרכזי ביותר בחקלאות בישראל קיים שלטון יחיד רודני"** ומאפיין את דרך ניהולו של רייכמן ב**"כוחניות שאינה יודעת גבולות"**, וזאת על אף שלנתבע ידוע היטב כי תנובה פועלת באמצעות החלטות דמוקרטיות, המתקבלות במוטדותיה המוסמכים.

16. הנתבע אף מוסיף ומשתלח כנגד תנובה עצמה, תוך שהוא קובע כי **"תנובה מידודרת וגוררת איתה במורד את החקלאות הישראלית"**.

17. כך, מייחס הנתבע לרייכמן התנהלות פסולה ובלתי תקינה בעליל, ממנה עולה כאילו רייכמן מוליך את תנובה למהלכים שגויים על מנת לעשות לביתו – **והפוסל במומו פוסל**. הנתבע, שהינו יצרן חלב ובעל אינטרסים מהותיים בשמירה על מבנה הבעלות בתנובה כמות שהוא, הוא בעל האינטרס האישי ולצורך כך החליט להכפיש את מנכ"ל תנובה, **וכפועל יוצא מכך – אף את תנובה עצמה**.

18. לשם השלמת התמונה, יצוין כי מועצת החלב הינה חברה פרטית, העוסקת בהסדרת פעילות משק החלב בישראל ומשמשת כארגון אשר אמון על שמירת האינטרסים של כל הגורמים הרלוונטיים הפועלים במשק החלב בישראל. תנובה ממנה 2 מתוך 19 חברי הדיקטוריון במועצת החלב, כך שלא יכול להיות ספק כי לתנובה אין יכולת שליטה על הנעשה במועצת החלב. ברם, מנכ"ל מועצת החלב, מר שייקה דרורי, כלל אינו שותף לדרכי פעולתו של הנתבע ואף פנה אליו במכתב בו נאמר:

"העשייה התקשורתית שלך היא טעות חמורה בשיקול דעתך והפרה מוחלטת של הנחייתי, וחמור מכל, פגיעה באמון וסיכון מעמדה של מועצת החלב".

19. נראה, אפוא, כי דווקא הנתבע – אשר טוען כי רייכמן הוא זה אשר נוהג בחוסר אחריות ניהולית – הוא זה אשר פועל בחוסר אחריות, תוך שלנגד עיניו עומדים קידום האינטרסים האישיים שלו ודאגה למגזר המצומצם אותו הוא מתיימר לייצג. יתרה מכך, על אף שהנתבע מייחס לרייכמן (באופן מופרך ומוכחש) פעולות חמורות, המהוות הפרה, לכאורה, של חובת האמון בה חב רייכמן כלפי תנובה, הרי שפעילותו זו של הנתבע נעשתה על ידו תוך שהוא משתמש במעמדו כסמנכ"ל מועצת החלב, אשר אמורה לשמש כגוף חף מאינטרסים, ותוך ניצול מיוע פנימי אשר הגיע לידי מכח תפקידו כסמנכ"ל מועצת החלב. מוטב היה לו לנתבע לו היה נוטל קורה מבין עיניו, בטרם שחרר את חרצובות לשונו בקשר לרייכמן ולתנובה.

20. בתאריך 16.11.05 נשלח לנתבע מכתב מאת ב"כ התובעים, בו הועמד הנתבע על חומרת מעשיו והופנתה אליו דרישה להתנצלות.

העתק מכתב ב"כ התובעים מצ"ב לכתב תביעה זה ומסומן **נספח ב'**.

21. ביום 17.11.05 התפרסמה בתקשורת הכתובה דרישת התובעים מהנתבע כי יתנצל, אולם גם לאחר פרסומים אלה לא נעשתה כל פנייה מעם הנתבע אל התובעים בקשר עם פרסום התנצלות בעניין.

העתקי כתבה מעיתון "ידיעות אחרונות" מיום 17.11.05 וכתבה מעיתון "הארץ – The Marker" מיום 17.11.05 מצ"ב לכתב תביעה זה ומסומנים **נספח ג' 1-2**.

22. תחת פרסום התנצלות, בחר הנתבע לפעול ב"דרך עוקפת", כאשר מכתב בוטה, שנשלח ביום 16.11.05 מב"כ המושבים המתנגדים להפרטה, עו"ד ירון סהר, המשיך את הקו הלוחמני והמסית אשר הוצג בפרסום הכוזב ואף החרף אותו, תוך טענת טענות מסולפות ומשוללות יסוד נוספות. בין היתר, טוען עו"ד סהר – באופן מופרך ומנותק מן המציאות – כי הדרישה לפיטוריו של הנתבע (אשר כזכור, התפטר) ממשרתו הגיעה בעקבות דרישתו של רייכמן.

להשלמת התמונה יצוין כי המושב המקיס את ההתנגדות העיקרית והקולנית ביותר למהלך ההפרטה הוא באר-טוביה, בו מתגורר הנתבע ואשר לו האינטרסים האישיים הגדולים מכולם למנוע את מהלך ההפרטה, אשר ייטיב עם רוב חברי תנובה.

העתק מכתב עו"ד סהר מיום 16.11.05 מצ"ב לכתב תביעה זה ומסומן **נספח ד'**.

23. ולו על מנת להוסיף חטא על פשע, הגיע אף העתק ממכתבו של עו"ד סהר לידי התקשורת אשר פרסמה חלקים נרחבים ממנו. במכתב האמור נטען כלפי רייכמן, כי הוא מבצע מהלכים "ללא כל הרשאה, תוך חריגה מסמכות ועשיית דין לעצמך" וביחס לעצמו טוענים המושבים, עליהם נמנה אף מושב באר-טוביה, כי "מדובר באגודות של חקלאים, שאינן מוכנות להשלים עם אופן ניהול תנובה ותוצאותיה העסקיות העלובות".

העתק כתבה מהמדורה המקוונת של עיתון "גלובס" מיום 17.11.05 מצ"ב לכתב תביעה זה ומסומן **נספח ה'**.

24. ביום 25.11.05 השיב עו"ד צוריאל לבאי, המטפל בענייניה הפנימיים של תנובה, למכתבו של עו"ד סהר. עו"ד לבאי דחה את טענות השווא הבוטות שהועלו במכתבו של עו"ד סהר, והשיב לו כי המושבים אותם מייצג עו"ד סהר הינם מיעוט בתנובה אשר מנסה לקדם את ענייניהם באמצעים לא הוגנים ובלתי דמוקרטיים, והוסיף כי:

"הניסיון השקוף למנוע מהגופים המוסמכים ב"תנובה" להחליט על דרכה באמצעות טענות שאינן ממין העניין מתוך ניסיון להסיט את הדיון לנושאים אחרים ולמתקפה אישית, לא יצלח"

ואין לך דברים ברורים מאלה. הנתבע גרס לפרסום הפוגעני מתוך מטרה ברורה לקידום המאבק כנגד ההפרטה – מאבק אותו מוביל מושב באר-טוביה, אשר על חבריו נמנה הנתבע.

העתק מכתב עו"ד לבאי מיום 25.11.05 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן **נספח ו'**.

25. ביום 27.11.05 יצא המרצע מן השק, כאשר הנתבע השיב, באמצעות עו"ד סהר – אשר אכן התברר כבא-כוחו של הנתבע – למכתב ג"כ התובעים מיום 16.11.05 בו נדרשה התנצלותו של הנתבע. הנתבע הכחיש כי הדברים שאמר מהווים לשון הרע, וטען כי מדובר ב"ביקורת לגיטימית".

העתק מכתב ב"כ הנתבע מיום 27.11.05 מצ"ב לכתב התביעה ומסומן **נספח ז'**.

26. מהמקובץ לעיל עולה, כי הפרסומים כללו **מצגים מטעים, אמירות גבזות ומשפילות וטענות שלוחות רסן** אשר יש בהם, **כפרטים וכמכלול**, כדי לגרום **נזק חמור** לשמו הטוב של רייכמן ואף למוניטין של תנובה.

ד. הפרסומים מהווים לשון הרע והוצאת דיבה חמורות

27. מהמפורט לעיל עולה כי הפרסומים כללו, הן בכותרות והן בגוף הדברים, עובדות מוטעות ואמירות פוגעניות ומשפילות אשר יש בהן כדי לפגוע בשמו הטוב של רייכמן ולבזותו. בנוסף, יש בדברים שנאמרו במסגרת הפרסומים כדי לפגוע במוניטין של תנובה ולגרום לה לנזק, והכל תוך טענת טענות כוזבות שכל מטרתן היא **לפגוע, להשפיל, לבזות ולזעזע**. לא למותר לציין כי פגיעתן של האמירות שיצאו מעם הנתבע **חמורה שבעתיים**, וזאת משום שאין מדובר ביצרן חלב מן המניין – אלא בדמות מוכרת וידועה במשק החלב. כך, עשה הנתבע שימוש בלתי ראוי בתפקידו כסמנכ"ל מועצת החלב על מנת להעצים את הפגיעה בתובעים.

28. לשון **הכותרות** מלמדת כי כל מטרתו של הפרסום הייתה השפלת רייכמן וביזוייו. כך למשל, בכותרת המשנה של הפרסום בעיתון "ידיעות אחרונות" נכתב כי **"בתנובה קיים שלטון יחיד רודני וכוונתי"**, ואילו הכותרת הראשית של הפרסום במוסף "The Marker" הייתה **"לא ייתכן שהמנכ"ל (רייכמן – הח"מ) שולט ללא מיצויים ואיש אינו צועק – המלך הוא עירום"**. בדומה לכך, הייתה כותרת המשנה של הפרסום בעיתון "גלובס" ציטוט של דברי הנתבע, לפיהם **"בתנובה נוהג קברניט נרגן, שסידר לעצמו משכורת לחמש שנים"**.

29. ברם, בגוף הפרסומים מופיעים דברים חמורים עוד יותר, כפי שפורט לעיל בהרחבה. בתמצית הדברים, מייחס הנתבע לרייכמן התנהלות חסרת אחריות ומשוללת היגיון אשר מונעת מאינטרסים אישיים. כך קובע הנתבע, תוך שימוש בדיכויים שונים מעולם הימאות, כי

"הקברניט" (רייכמן) מוביל את "הספינה" (תנובה) לעבר "קרחון" (השוק החופשי), וזאת לאחר סידור לעצמו "סירת הצלה" (חמש שנות משכורת נוספות). כך, מבקש הנתבע ליצור גל-צונאמי עבור של דברי בלע, על מנת לעצור את הפרטת תנובה, לה הוא מתנגד, תוך רמיסת כבודו של רייכמן ופגיעה בשמה הטוב של וינובה.

30. הנתבע מוסיף ומכנה את רייכמן בכינויים משפילים ומבזים שונים, לרבות "מפגע ניהולי" ומנהל רודן-נרגן הנוהג ב"כוחניות שאינה יודעת גבולות".

31. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ("החוק") מגדיר מהו פרסום המהווה לשון הרע:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו;

בסעיף זה, "אדם" - יחיד או תאגיד.

(ההדגשות בכתב תביעה זה, אלא אם נאמר אחרת, אינן במקור - התי"מ)

32. דומה, כי הדברים מדברים בעד עצמם, ואין צורך להכביר מילים, שכן הדברים הכלולים בציטוטים האמורים מהווים הוצאת דיבה ולשון הרע בדרגה חמורה ביותר. קשה לדמיין פגיעה קשה וחמורה יותר במוניטין המקצועי ובשם הטוב של מנכ"ל בכיר מזו המובאת לעיל, ואין חולק כי מדובר בפגיעה משפילה ומבזה מאין כמוה. למקרא ציטוטים אלה, לא נותר כל מקום לספק, ולו לקורא התמים ביותר, כי דרך התנהלותו של רייכמן בכל הנוגע להליך הפרטתה של תנובה לקתה, כך נטען, בחוסר מקצועיות ואף בחוסר אחריות ולוותה בהפרת נאמנותו לתנובה. כפועל יוצא מכך, נפגע אף שמה הטוב של תנובה, המצטיירת על ידי הנתבע כחברה המובלת לעבר אסון כלכלי על ידי דיקטטור חסר מעצורים. הדבר אף עולה מפורשות מהאמירות המפורטות לעיל שנאמרו בנוגע לביצועיה של תנובה.

33. לא יכול להיות חולק כי כתיבת המכתב ומסירתו לידי כלי התקשורת מקיימת את יסוד הפרסום הקבוע בסעיף 2 לחוק, הקובע כי "פרסום לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר". יצוין, כי אף בהתאם להוראות סעיף 11(א) לחוק, שעניינו אחריות בגין פרסום באמצעי התקשורת, קמה אחריות לנתבע, שכן הוא זה אשר הביא את דבר לשון הרע לכלי התקשורת.

ה. אי פרסום התנצלות, תיקון והכחשה על ידי הנתבע חרף פניית התובעים

34. כאמור לעיל, ב"כ התובעים פנה אל הנתבע במכתב (נספח ב') בו נדרש הנתבע לפרסם מודעת התנצלות והבהרה בגין דברי הבלע שפורסמו על ידו תוך 48 שעות ממועד משלוח המכתב. יתרה מזאת, ב"כ התובעים ציין במכתב, כי התובעים שומרים על מלוא זכויותיהם לנקוט בכל ההליכים המשפטיים המתחייבים ממצב דברים זה, בגין הנזקים החמורים אשר נגרמו והעלולים להיגרם לתובעים בעטיו של הפרסום.

35. דא עקא, שהתגובה שהתקבלה מטעם הנתבע (נספח ז'), לא רק שאין בה משום הבעת התנצלות או חרטה על הדברים החמורים שפורסמו על ידי הנתבע, אלא שהנתבע אף מוסיף חטא על פשע ומתיימר לטעון כי דברי הבלע שנאמרו על ידי הנתבע, נאמרו בתגובה לדברים שנאמרו על ידי רייכמן. אלו דברים? הנתבע אינו מפרש ומותיר את טענתו סתומה.

1. עילות התביעה

36. התובעים יטענו, כי כמפורט לעיל, האמירות שפורסמו בפרסומים מהוות הוצאת דיבה ולשון הרע כהגדרתם בחוק. זאת, לנוכח העובדה, כי המצגים המטעים והאמירות הזדוניות המובאים בפרסומים כוללים דברים, אשר פרסומם עלול לפגוע במוניטין המקצועי, בשם הטוב וכן במשלה ידם של התובעים, ובייחוד להשפיל ולבזות את רייכמן.

לפיכך, הנתבע ביצע כלפי התובעים עוולה אזרחית של לשון הרע על פי סעיף 7 לחוק, והוא נושא כלפיהם באחריות נזיקית.

37. התובעים יוסיפו ויטענו, כי אפילו הביא הנתבע לפרסום הדברים המהווים לשון הרע, כאמור, מתוך טעות ורשלנות, הרי שבנסיבות, באופן, בהבלטה ובסגנון, בהם פורסמו הדברים, ובייחוד לנוכח העובדה שהנתבע לא פרסם היתנות, תיקון והכחשה כפי שנדרש, אין מנוס מן המסקנה, כי הנתבע הביא לפרסום הדברים בכוונה לפגוע בתובעים ולמצער ברייכמן. לפיכך, הנתבע ביצע כלפי התובעים, ולמצער, כלפי רייכמן, אף עבירה פלילית של לשון הרע על פי סעיף 6 לחוק.

38. עוד יטענו התובעים, כי בנסיבות העניין, לא יכול להיות חולק כי הדבריו פורסמו שלא בתום לב, שכן אין בהם אמת, והנתבע לא נקט באמצעים סבירים בטרם פרסום הדברים כדי להיווכח אם אמת הם אם לאו. לפיכך, מתקיימות במקרה זה החזקה, הקבועה בהוראת סעיף 16 (ב) לחוק, לפיה הנתבע עשה את הפרסום שלא בתום לב, וכן על הנתבע הנטל להוכיח, כי הפרסום נעשה בתום לב.

39. פרסום דברי הנתבע מהווים שקר מפגיע, כהגדרתו בסעיף 58 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], ולפיו:

"שקר מפגיע הוא פרסום הודעה כוזבת בזדון בין בעל כה ובין בדרך אחרת, בנוגע לעסקו של אדם, לנשלה ידו, למקצועו, או לטובין שלו או לזכות קנין שלו".

בהתאם לאמור לעיל, מתקיימים היסודות של עוולה זו ואף בגינה חייב הנתבע בפיצויים של התובעים.

40. בנוסף, ומבלי לגרוע מכל האמור לעיל, יטענו התובעים, כי נזיקיהם בגין הפרסומים נגרמו עקב רשלנותו ואו חוסר זהירותו ואו הפרת חובות חקוקות של הנתבע, אשר נעל, בין היתר, כדלקמן: פרסום עובדות מופרכות וחוטאות לאמת, תוך הצגת דברים בדרך טועה ומטעה, תוך הוצאת דברים מהקשרם, ותוך הסקת מסקנות משוללות יסוד; הציג בפני ציבור הקוראים מצגים מטעים ביחס לתובעים; פעל בחופזה וברשלנות ופרסם בעיתון דברים שגויים ופוגעניים, הלוקים, בין היתר, באי דיוקים ובטעויות עובדתיות רבות; לא עשה כל שביכולתו, באופן סביר, כדי למנוע את הנזקים ואת פרסום לשון הרע הכלולה בפרסומים; אמר ואו ניסח ואו כתב ואו הביא את לשון הרע לעיתון וגרם לפרסומים ואו לאישור הפרסומים; נהג בניגוד להוראות הדין ואו לא קיים חובות המוטלות עליו על פי כל דין, לרבות חיקוק שנועד לטובתם או להגנתם של התובעים, ולתובעים נגרם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק אליו התכוון חיקוק זה; נהג בניגוד להוראות הדין ואו לא

קיים חובות המוטלות עליו על פי כל דין, ובמיוחד פעל בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע ופקודת הנזיקין.

41. על רקע מכלול האמור לעיל, יטענו התובעים כי בהתאם לעילות ולהוראות החיקוקים האמורים לעיל, הנתבע ביצע כלפיהם, בין היתר, עוולות של הוצאת לשון הרע ושקר מפגיע, ולפיכך, הוא אחראי לפצות את התובעים בגין נזקיהם.

ז. נזקי התובעים:

42. לרייכמן מוניטין מקצועי כמנכ"ל גוביל בישראל. למותר לציין, כי לשמירת המוניטין והשם הטוב של מנכ"ל נתונה חשיבות מכרעת, בייחוד לנוכח העובדה כי החברה אותה מנהל רייכמן עומדת בפני מהלכים כלכליים רבי-חשיבות הדורשים את אמונו של שוק ההון ושל ציבור המשקיעים. לנוכח הרוחב וההיקף של הפרסומים, לשון הרע מצאה את דרכה לחלק ניכר מהציבור בישראל. לפיכך, הפרסומים גרמו לרייכמן פגיעה קשה וחמורה במוניטין המקצועי ובשמו הטוב, לרבות בכל הנוגע למעמד, לרמה ולמהימנות המקצועית שלו. כך, נפגעה גם תנובה מאותם פרסומים, כאשר הוצגה כחברה מפסידה ומידרדרת, המובלת על ידי רודן לעברי פי-פחת, וכל זאת בעוד היא מצויה על סיפה של הפרטה בה יידרש אמון רב מאת הציבור.

43. הפרסומים גרמו לנזקים בשל עוגנות הנפש שנגרמה ונגרמת לרייכמן בגין הפרסומים, אשר את שיעורם המדויק לא ניתן לאמוד בשלב זה (הואיל ובשלב זה טרם התגבשו הנזקים במלואם).

44. יתרה מזאת, הפרסומים גרמו ועלולים לגרום לתובעים בעתיד עוול ממשי ונזקים כבדים. המצגים המטעים, הבאת מסכת עובדתית מופרכת וחוטאת לאמת, הכוללת אי דיוקים וטעויות עובדתיות, אשר אינה מציגה דברים כהווייתו, ואינה מתארת את המצב לאשורו, ישארו חקוקים בתודעת ציבור קוראי העיתונות בישראל. למותר לציין, כי הדברים יוצרים בקרב קוראי העיתונים תדמית שלילית שתיחרט בזיכרונם בכל הנוגע לתובעים.

45. הואיל והפרסומים התפרסמו רק לאחרונה, וחלק ניכר מן הנזקים טרם התגבשו, התובעים אינם רואים טעם בשלב זה להעמיד את התביעה על סכומים מופלגים, ההולמים את פוטנציאל נזקיהם, ואשר לעת עתה אין כל אפשרות לאמוד את היקפם המדויק. לפיכך, לצווי אגרה בלבד, יעמידו התובעים בשלב זה את סכום התביעה על סכום סמלי של 1,000,000 ש"ח בלבד, וזאת תוך שמירה על הזכות לתקנו בעתיד, עם גיבוש נזקיהם.

ח. הסעדים:

46. אשר על כן, בנסיבות המקרה הנדון, לנוכח חומרת הנזקים הישירים והעקיפים שהפרסומים גרמו ועלולים לגרום בעתיד למוניטין המקצועי ולשם הטוב של התובעים, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע לשלם לתובעים פיצוי כספי בסכום של 1,000,000 ש"ח. כאמור, הואיל ובמועד הגשת התביעה אין באפשרות התובעים לאמוד את היקפם המדויק של נזקיהם, אשר טרם התגבשו במלואם, שומרים התובעים על זכותם לתקן את סכום התביעה בעתיד.

47. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעים פיצוי כספי, ללא הוכחת נזק, וזאת, בין היתר, בהתאם לסמכותו על פי סעיף 7א'(ג) לחוק, בשים לב לעובדה, כי הפרסום נעשה ביוזמתו ובכוונה לפגוע, ותוך גרימת נזקים חמורים.

48. לחילופי חילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי כספי בסכום, אשר בית המשפט יראה כנכון וכצודק בנסיבות העניין.

49. בנוסף, מבלי לגרוע מן הסעדים האמורים לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסעיף 9 לחוק, ולהורות על פרסום התנצלות, תיקון והכחשה של הדברים המטעים, אשר נכללו בפרסומים.

ט. סוף דבר

50. התובעים זכאים לפיצויים האמורים לעיל ולפרסום התנצלות, תיקון והכחשה, וזאת מכוח עוולת לשון הרע ו/או עוולת השקר המפגיע ו/או עוולת הרשלנות ו/או עוולת הפרת חובה מקוקה ו/או על פי כל דין.

51. הנתבע אחראי לפרסום לשון הרע הכלול בפרסומים בהיותו זה אשר כתב את המכתב שחלקים נרחבים ממנו הופיעו בפרסומים נשוא התביעה, ואף גרם למסירת מכתב זה לכלי התקשורת.

52. לבית המשפט הנכבד סמכות עניינית ומקומית לדון בתביעה, וזאת, בין היתר, לנוכח סכום התביעה, מהותה ומקום ביצוע העוולה.

53. כל הטענות הכלולות במכתב התביעה נטענות באופן מצטבר ו/או לחילופין, והכל לפי הקשר הדברים והעניין.

54. מאחר שבשלב זה, טרם התגבשו נזקי התובעים במלואם, שומרים התובעים על זכותם להוסיף ולטעון פרטים נוספים, ככל שיתגלו להם במהלך הזמן, וכן על זכותם לתקן את סכום התביעה בהתאם להיקף הנזקים הסופי, אשר טרם התברר במלואו.

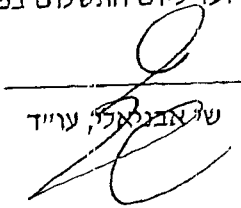
55. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן:

55.1 לזמן את הנתבע לדין ולחייבו בתשלום פיצוי כספי בסכום של 1,000,000 ש"ח, וכן;

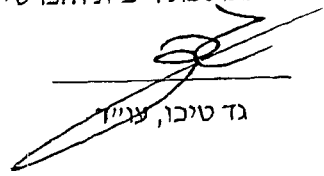
55.2 לחלופין לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק על פי השיעורים הקבועים בחוק; וכן,

55.3 ליתן צו עשה, אשר יורה לנתבע לפרסם התנצלות, תיקון והכחשה ראויים בכל הנוגע ללשון הרע הכלולה במכתב; וכן,

55.4 לחייב את הנתבע בהוצאות התובעים, לרבות שכר טרחת עו"ד, בצירוף מע"מ כדין, ובתוספת ריבית והפרשי הצמדה מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

ש"ר אבנרי, עו"ד

ב"כ התובעים

גד סיכו, עו"ד

סמנכ"ל מועצת החלב התפטר בעקבות מאבקי להדחת רייכמן מניהול תנובה

מטלון: "בתנובה נוהג קברניט נרגן, שסידר לעצמו משכורת לחמש שנים"

הענק וההחלטות הניהוליות הכרו שלות, דומה שלנו לא ייוותר אלא המלח על פאצי התקלאות הישר אלית".

לדברי מטלון, בעלי מניות רבים בתנובה טוענים, כי יש בחברה שלטון יחיד, שרודף אחר אופנות גיהוליות וטוונדים שיווקיים. עם זאת, הוא כסות, כי בסופו של תהליך קשה, יצליחו המתנגדים "להחזיר את תנובה לבעליה".

מנכ"ל התאחדות מגרלי הבקר, מאיר בראון, אמר: "שמענו בצער על התפטרות מטלון, מהתורמים הגדולים לענף החלב. הלחץ שהופעל להתפטרותו לא מקובל עלינו, וניסיונותינו להניאו מכך לא צלחו".

תגובת רייכמן לא נמסרה ער מיעד סגירת הגיליון. גם בעבר סירב רייכמן להגיב לטענות מטלון.

זיו מטלון. הצלת תנובה

הזו נוהג אומנם קברניט עטור זכויות וניסיון, אך קברניט נרגן, המשיט את כולנו לעבר פיפחת, של קרמון השוק החופשי ומולך הבורסה".

רייכמן סידר לעצמו סירת הצלה של חמש שנות משכורת נוספות, נטען. "יש לויים של יועצים ומקר רבים - המתוגמלים מכספנו כיד נדיבה מאד - אלא שנוכה הפסדי

מאת הדס מנוור

סמנכ"ל מועצת החלב, זיו מטלון, התפטר היום (א) מתפקידו במועצה, בעקבות מאבקי להדחת מנכ"ל תנובה.

מטלון טען, שפעל להדחת רייכמן גם כרפתן פרטי, אך מקור בים לרייכמן, וכן מנכ"ל מועצת החלב, שייקה דרורי, לחצו להתפטרותו.

זאת, בטענה, שעל מועצת החלב - נציגות של הממשלה, המחלבות והמגדלים - להישאר ניטרלית כמאבק בין רייכמן לרפתנים.

מטלון נימק את התפטרותו בכך, שלמען הצלת תנובה, העריך את המשך המאבק להדחת רייכמן על פני פרנסתו. במכתב שהעביר לעובדי המועצה, המשיך במתקפה חריפה על רייכמן.

"החלטתי להירתם להסרת המפגע הניהולי בתנובה. בספינה